

[Socialministeren]

Det har som nævnt været på banen, når man har diskuteret hos finansministeren.

Fru Hanne Andersen mener, at man misbruger KL groft – sådan tror jeg det blev sagt. Deroverfor bliver jeg nødt til at sige, at de forslag, som er indeholdt i dette lovforslag, er udarbejdet af en gruppe embedsmænd, som skulle følge den socialpolitiske rapport op. Denne rapport lå færdig, da jeg tiltrådte som minister. Jeg satte mit navn under den, og den blev sendt over til Folketingets Socialudvalg. Jeg tror, det var midt i juli, lige inden sommerferien.

Forslagene har altså været kendt, og man har også vidst, at det var den rapport, som man i aftalen mellem regeringen og KL henviste til, når man sagde, at man gerne ville have justeret kontanthjælpsniveauet, og at man gerne ville have, at kontanthjælpsmodtagere skulle have omregnet deres kontanthjælp til »bruttoindkomst« og betale for daginstitutioner. Tankgangen har altså været kendt. Jeg må selvfølgelig beklage, at vi ikke kunne fremsætte forslaget før den 26. oktober, men det har jo lidt at gøre med, hvordan vi indretter os nu om dage, hvor sagerne også skal såkaldt »DUT«-forhandles – altså forhandles med kommunerne – og det tager tid alt sammen.

Jeg må derimod meget bestemt afvise den kritik, som kommer fra Socialdemokratiets forskellige ordførere om, at der har været slendrian i udvalget eller i Socialministeriet.

Da jeg havde hørt, at den snak gik i udvalget, bad jeg om at få en oversigt over, hvor længe vi har været om at svare i Socialministeriet, og den oversigt skal jeg sørge for bliver sendt til Socialudvalget inden tredjebehandlingen.

Jeg er stolt over at kunne sige – og det tror jeg egentlig ikke så forfærdelig mange andre vil kunne sige, og jeg kan nok heller ikke holde det i andre lovforslag – at gennemsnitstiden for besvarelse af et spørgsmål – og der har været 57 – har været 4 arbejdsdage. Af de 57 spørgsmål er der kun 22 spørgsmål, der har taget mere end 4 arbejdsdage. Jeg beklager, at Socialministeriet heller ikke arbejder lørdag-søndag, men sådan er det jo nu engang, og hvis man kalder det slendrian og forhaling, gad jeg nok se, hvad man vil kalde alt andet udvalgsarbejde her. Jeg synes tværtimod, der er grund til at rose Socialministeriets embedsmænd for, at man har kunnet klare arbejdet så hurtigt.

Fru Jytte Hilden gentager sin udtalelse om, at Socialdemokratiet finder det stødende, at nogle kan tjene mere ved at være passive end ved at være aktive – og det er jeg glad for at fru Jytte Hilden gentog – men så siger fru Jytte Hilden, at det er kedeligt, at der foreligger en skjult regeringsplan, og at det skulle være udtryk for mangel på parlamentarisk forståelse for mit vedkommende, at jeg ikke har villet afsløre, hvad det var for et lovforslag, der kom.

Jeg har i mange sammenhænge omhyggeligt gjort rede for, hvad det var for et lovforslag, jeg arbejdede med. Det blev meddelt i går, at det ville blive fremsat – det er formentlig omdelt nu – og at det bliver førstebehandlet den 12. januar. Det har ikke noget med dette forslag at gøre. Vi har nævnt det i bemærkningerne, og det kunne vi jo have ladet være med, men det var en almindelig oplysning. Jeg kan nu engang ikke lave lovforslag hurtigere, end jeg kan, og dette forslag skal altså træde i kraft 1. juli, så Socialudvalget får god tid til at behandle det, og hvis man ellers vil gøre det nogenlunde hurtigt, kan man få det vedtaget i god tid, inden kommunerne skal udmønte det i praksis.

Fru Hanne Andersen tvivler på, at kommunerne vil være i stand til at gøre noget. Den diskussion synes jeg vi må tage, når vi diskuterer lovforslaget. Det har ikke noget med dette her at gøre, men jeg er nødt til at sige, at dette lovforslag også indeholder aktiviserende forslag, nemlig forslaget om, at man kan tjene penge ved siden af kontanthjælpen uden modregning, og ikke mindst forslaget om, at man via forsøgsparagraffen kan få overført statens andel af kontanthjælp til beskæftigelsesforanstaltninger. Det er der ikke nogen der har nævnt med en lyd. Er det ikke vigtigt? Det gælder for alle kontanthjælpsmodtagere fra 18 år og opefter, i det omfang de ikke bliver omfattet af de andre regler.

Derfor må jeg sige, at jeg faktisk ikke har nogen dårlig samvittighed i denne sag. Man kan nu engang ikke hekse, og jeg tror ikke, det ville være rimeligt at have jasket et forslag igennem, som er så nyt og anderledes med hensyn til det, at kommunerne har en forpligtelse til at tilbyde et job; det er noget helt nyt, og det har jeg måttet forberede meget omhyggeligt.

Om Trierudvalget, hvis forslag ikke blev til noget, vil jeg sige følgende: Det handlede ikke kun om penge. Hvis man havde givet sig tid til